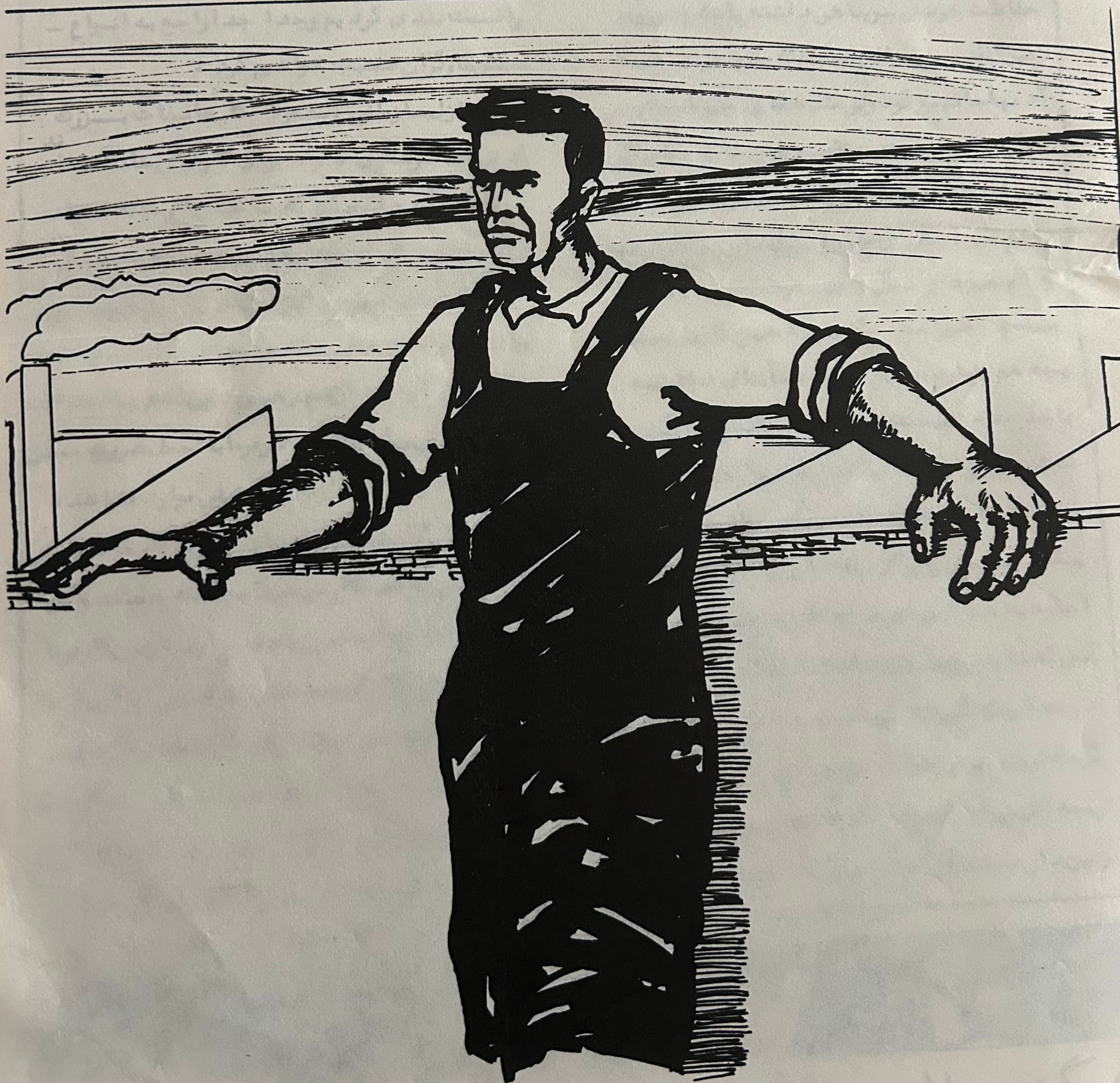

ویژه کارگران

شماره ۲

نیمه دوم فروردین ۵۸

کمیته کارگران

کارگران و بیمه

در تمام طول سالهای سیاه که سلطه رژیم منغورپهلوی حاکم بود، قوانین ضد خلقی بسرعت از مجلسین می گذشت و بند های اسارت را محکم تر مینمود. سازمان تامین

اجتماعی که مظلالم یک

یکی دیگر از آن مظلالم بود با

قانونهای آنجنانی اش زحمتکش^{ان}

جامعه را در زیر یوغ خور

می چابید و ندای حق طلبان^ه

آنان را خفه مینمود. در اجتماع

پر شور خانه کارگران که کارگران

کارخانجات مختلف در آن-

حضور داشتند، یکی از کارمندان

سازمان تامین اجتماعی را جمع

به این سازمان و قوانین ضد

خلقی اش توضیحاتی داد:

سازمان تامین اجتماعی که يك سازمان ضد کارگری است، با هدف سرکوب زحمتکشان درست شد و همیشه در جهت عکس منافع زحمتکشان حرکت میکرد. است سازمان تامین اجتماعی یا سازمان بیمه های اجتماعی یا صندوق تامین اجتماعی که میبایست به امور خدمات درمانی و رفاهی زحمتکشان (چه در زمانیکه بکار مشغول هستند، چه در موقعیکه بازنشسته میشوند چه در مواقعیکه بمرگ طبیعی از دنیا میروند) رسیدگی کند و برای خور و خانواده اش خدمات درمانی و رفاهی فراهم نماید، عملاً "بوسیلهای برای سرکوب و خاموش کردن صدای حق طلبانه آنها تبدیل شده بود و این نشان دهنده خاصیت رژیم های ضد کارگری است. بوجود آمدن سازمانهای اجتماعی مثل وزارت کار، بهداشت، بیمه و غیره هیچ منظوری جز خفه کردن هرگونه صدای حق طلبانه و پر کردن جیب سرمایه داران از درآمد ناچیز زحمتکشان و کارگران نداشت.

سازمان تامین اجتماعی بر اساس ماده ۱۵ قانون تامین اجتماعی دارای سه رکن میباشد که عبارتند از: شورای عالی، هیئت مدیره و حسابرس، شورای عالی

از ۲۰ نفر تشکیل میشود که ۶ وزیر، ۲ رئیس کل، یک دبیر کل و مدیر عامل و نماینده کارفرما، و نماینده اصناف و نماینده از سایر گروهها و ۳ نماینده از طرف کارگران اعضای آنرا تشکیل میدهند، نماینده کارفرمایان اصناف - بیمه شدگان دیگر و کارگران به معرفی سازمانهای کارگری برای ۳ سال انتخاب میشوند و تغییر آنها در این مدت بلامانع است. این نمایندگان بخصوص نمایندگان کارگران که توسط سازمانهای ضد کارگری و ساواک زده انتخاب میشوند. اگر بر فرض مخالفتی مینمودند و یا ناراحتی نشان میدادند بلافاصله تعویض میشدند.

هیئت مدیره سازمان پنج نفر بود - معاون وزیر، مدیر عامل، و نفر عضو هیئت مدیره، یک نفر نماینده کارفرما و یک نفر نماینده کارگران که به پیشنهاد وزیر و تصویب هیئت وزیران میبایست میرسید. این خود ماهیت هر کدام از افراد فوق را نشان میداد و اینکه نماینده کارگران در این میان چه نقشی میتواند داشته باشد.

طبق ماده ۲۸، حق بیمه از اول سال ۱۳۵۵، ۳۰٪ تعیین شد که ۲۰٪ از کارفرما، ۲٪ از کارگرو ۳٪ از دولت گرفته میشد، در واقع بایک حساب ساده میتوان فهمید که تمام این ۳۰٪

را کارگر پرداخت میکند.

۲۰٪ کارفرما از کجای تامین میشود؟ مگر غیر از این است که از همان سودیست که کارگر برای کارفرما ایجاد میکند مگر این غیر از ارزش اضافی است که در اثر استثمار کارگر بوجود آمده است ۳٪ دولت هم همچنین. درآمد دولت از مالیات و عوارض است و بار سنگین این مالیاتها و عوارض نیز بردوش کارگران است.

علاوه بر این جدول صفحه بعد نکات دیگری را برای ماروشن میکند.

بانگاهی به جدول صفحه بعد میبینیم که اگر قرار باشد طبق ماده ۳ قانون تامین اجتماعی (شامل موارد:

- ۱- حوادث و بیماریها.
- ۲- بارداری.
- ۳- غرامت دستمزد.
- ۴- از کار افتادگی.
- ۵- بازنشستگی.
- ۶- مرگ.

۹٪ سهم خدمات درمانی که مبلغ ۲۲۰۰۰ میلیون ریال میباشد برای قسمتهای ۱ و ۲ در نظر گرفته شود. برای قسمتهای دیگر باید بیشتر خرج شود. یعنی

حداقل و برابر مقداریکه در -

قسمتهای ۱ و ۲ خرج میشد که مثلاً باید ۴۴۰۰۰ میلیون ریال باشد ولی فقط ۹/۳۲۶ میلیون ریال خرج میشود.

بدین سبب است که من بینیم اکثر کارگران و زحمتکشان با اینکه حق بیمه زیادی میپردازند یا هنوز بازنشسته نشده اند و یا اگر بازنشسته شده اند مبلغ ۶۳۰ تومان بیشتر نمیگیرند.

این مبلغ را هم دولت مجبور شده که بپردازد یعنی حداقل حقوق یکروز کارگر ساده طبق قانون ضد کارگری ۲۱۰ ریال میباشد. وگرنه طبق

قانون تامین اجتماعی اکثر کارگران از اینهم کمتر میگیرند.

برای راضی نگه داشتن ارتش ضد خدقی که بهتر بتواند زحمتکشان را -

سرکوب کند، طبق ماده ۴ تبصره ۱ و ۲ کارمندان و افراد نیروهای

مسلح ارتش از قانون بیمه نیروی نمى کردند و قانون مخصوص بخود داشتند

با این درآمد زیادی که سازمان تامین اجتماعی داشته فقط ۲۵ بیمار

ستان، در کل کشور را اختیار دارد با تعداد ۱۳/۷۶۱ تخت که این

تعداد تخت به ازای ۱۳۳/۶۲۷ نفر میباشد (۱۳۵۵). (آمار

بیمارستانها در اوایل سال ۵۶ - داده شده.)

پیش‌نهادی برای کنترل سندیکاها:

کارگران عزیز، در شماره قبل مقاله‌ای مفصل راجع به سندیکا و نحوه انتخاب بهترین نمایندگان داشتیم ولی بعد از وجود آوردن سندیکاها و واقعی نیز باید آنها را کنترل کنیم. البته به این معنی نیست که نمایندگان ما که از کارگران مبارز انتخاب شده‌اند، به ما خیانت خواهند کرد، خیر، ولی آنها باید دائم با ما تماس باشند تا بتوانند در جریان درخواستها و مشکلات روزانه ما قرار بگیرند. یکی از دوستان با تجربه پیشنهاد زیر را ارائه داده است.

بعد از انتخابات هر قسمت از کارگاه، جلساتی هفتگی یا ۱۵ روزه یا ماهانه ترتیب دهند، و خواسته‌های عمومی کارگران در این جلسات بررسی شود و نتیجه را بوسیله یک نماینده از قسمت به سندیکا برسانیم، اگر هر قسمت این کار را انجام دهند، هم سندیکار جریان خواسته‌های کارگران قرار میگیرد و هم کارگران می‌توانند بفهمند که سندیکا برایشان کاری انجام میدهد یا نه. اگر کارگران جدا جدا و تک تک خواسته‌هایشان را با نمایندگان خود در سندیکا مطرح کنند هم نمایندگان گیج خواهند شد و هم نمیشود

بقیه بیمه

تعداد بیمه شدگان در عرض یکسال تقریباً ۱۰۰۰۰ نفر است. افراد بیمه شده در اواسط سال ۱۲۳/۷۲۷/۱ نفر بودند. این امکانات رفاهی در مقابل ۶۰۰۰۰ ری که در سراسر کشور وجود دارد، بایک حساب ساده میشود فهمید تعداد بیمارستانها و تخت‌ها چقدر ناچیز میباشد، البته باید پراکندگی روستاها و تمرکز این بیمارستانها را در مرکز استان نیز در نظر گرفت (این تعداد بدون خانواده در نظر گرفته شده در اواسط بهمن ۵۴ تعداد ۶۴۹۵۴۷۱ نفر با خانواده است.)

افراد ۶۰ سال به بالای مملکت که باید بازنشسته باشند ۱۷۶۲۰۰۰ نفرند که از این تعداد فقط ۹۹۰۱ نفر بیمه می‌باشند ۱۶۶۷۹۹۰ نفر افراد بالای ۶۰ سال باید در حال کار کردن و زحمت کشیدن باشند و سودش را بیک مشت مفتخوار به جیب بزنند. این غارتگران بجای اینکه امنیت کارخانه را افزایش دهند و سطح بهداشت را بالا ببرند و اگر کارگری را اثر پیری و ناراحتی و فشارهای وارده از کار نتوانست کار کند بازنشسته اش کنند.

مخارج اداری را افزایش میدهند مبلغ ۲/۸۶۸ میلیون ریال بابت هزینه اداری سازمان خرج میشود. معلوم نیست این بودجه سرسام‌آور کجا خرج میشود.

آیا با این پول میخواهند ۷ فروتن

هواپیمای سسنای شخصی (از همان نوع که فاتح خونخوار پسر همتا فاتح که کارگران جهان چیت را بگلوله بست بخزند و بیک هلیکوپتر؟ آیا با اینها میخواستند به کارگران کمک کنند؟)

در ولتی که در بزرگترین زلزله حاضر نبود چند هلیکوپتر برای کمک بفرستند و عوض با همین هلیکوپترها در ۱۷ شهر یور مردم را به گلوله بست.

در ولتی که در راه سازمانش افرادی مثل شیخ الاسلامزاده‌ها، نقابت‌ها (مدیرعامل) نیلی‌ها (رئیس خدمات درمانی) و... قرار داشتند، مگر هدفی غیر از سرکوب مردم داشت. این افراد ایمن هواپیماهای شخصی و هلیکوپتر

را برای چه میخواستند در حالیکه در هر سال ۳۲۰۰ نفر را اثر حوادث ناشی از کار تلف میشوند ؟
 آیا این سازمان مانند سایر سازمانهای محلی برای -
 دزدان داخلی و غارتگران خارجی نبوده است ؟
 سازمان قراردادی با شرکت امریکائی ای. دی. اس -
 برای خدمات ماشینی یعنی کامپیوتر حدود ۴۰۰ -
 میلیون تومان بسته است که حقوق ماهانه کارمندان
 آمریکائی آن ۲۰۰۰ ر. ۸۰۰ ر. تومان میباشد و جالب
 اینکه این کارمندان ما موران سازمان سیانیز میباشند
 در روز یکشنبه ۲۲ بهمن یا شنبه ۲۱ بهمن در و تن
 از کارمندان این سازمان که بجرم دزدی از طـرف
 دولت بختیار با اصطلاح زندانی شده بودند توسط
 چند نفر که ۵۰۰ ر. ۵۰۰ ر. ۱۰ تومان رشوه گرفتند
 بودند فراری شدند و از زندان و سپس از ایران گریختند
 سازمان تامین اجتماعی بجای اینکه سعی کند در کارخانـ^ه
 شرایط ایمنی و بهداشتی برای کارگران ایجاد کند -
 و کارفرما را مجبور نماید در سگاهها را به سازمان ایمنی

مجهز نماید ، و یا در مانگاه نزدیک کارخانه و محله های
 کارگری درست کند و آمبولانس را اختیار کارخانه ها
 قرار دهد . کارگر را مجبور به خاموش بودن میکند و وادارش
 میکند طوری رفتار نماید تا کوچکترین لطمه ای به منافع
 کارفرما وارد نیاید . در زیر سایه قوانین این سازمانها
 اگر کارگری ناقص میشد توسط کارفرما نگهبان یا مستخدم
 میشد و یا سراید او را کارفرما پس از مدتی او را مجبور مینمود
 تا برایش خبرچینی کند .

بانگاه دیگری به جدول مشاهده میکنیم . با پولی که -
 برای قسمتهای ۱ و ۲ در قانون تامین اجتماعی در نظر
 گرفته شده بود (۹٪ سهم خدمات درمانی که -
 مبلغ ۲۲۰۰۰ ر. ۲۲ میلیون ریال) سازمان عملاً هیچگاه
 به درمان درست برای کارگران نپرداخته است . یعنی
 همیشه بقول کارگران با چند تا قرض گچی و یک شیشه
 با اصطلاح شربت ، سرشان کلاه گذاشته است و برای اینکه
 کارگرا رضی شود چند تا قرض رنگی بجای قرض سفید بـ^ا
 میدادند تا خیالش راحت شود . ولی کارگران هیچگاه

کول این کارها را نخورده اند و خود بهتر از هر کسی به ماهیت اینگونه سازمانهای ضد کارگری پی برده اند. ر کترهای دندانپزشک و چشم پزشک و فترچه بیمه قبول نمی کنند و پول عینک را هم بیمه نمی دهد. علاوه بر این سازمان از بیمه کردن فرزندان کارگران در سنین بالا خودداری میکند. طبق ماده ۸۵ قانون تامین اجتماعی فرزندان پسر پس از ۱۸ سالگی دیگر بیمه نیستند و فرزندان دختر از ۲۰ سالگی.

مساله مهمی که با توجه به جدول رسمی یا بیم اینست که اضافی درآمد نسبت به هزینه ها مبلغی حدود ۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰ میلیون ریال است که اگر ۷٪ حق کارگر و ۳٪ دولت هم پرداخت نشود و از کارفرما هم مبلغی کمتر دریافت گردد. باز هم میتوان مخارج بیمه شده ها را تامین نمود.

طرح پیشنهادی به سازمان تامین اجتماعی جهت بهبود وضع کارگران

۱- بیمه کارگران باید مجانی باشد.

۲- قانون جدید باید با نظر کارگران تدوین شود.

۳- در محلات کارگری بیمارستانها، درمانگاهها و داروخانه های مجهز تاسیس شود بیمارستانها

باید تمام متخصصین را در محل داشته باشند. ۴- در هر کارخانه اطاقی جهت درمان و بهداشت اولیه همراه با شخص تعلیم دیده وجود داشته باشد. و هر کارخانهای باید آمبولانس داشته باشد. ۵- مجانی بودن دارو و آزمایشات تخصصی. ۶- کارگرانی که در کارخانه های کوره پزخانه و یا جاهائی که گاز سمی و شیمیائی وجود دارد کار میکنند، همراه مجانی معاینه شوند.

۷- پرداخت حقوق کامل در تمام مدت بیماری.

۸- رفع تبعیض بین بیمه کارگران با سایر اقشار (کارمندان، ارتشیان و ...)

۹- کارگر بلافاصله بعد از استخدام باید بیمه شود و در دوره آزمایشی خانواده اش بتوانند از تمام مزایای بیمه استفاده کنند.

۱۰- یک ماه استراحت قبل از زایمان برای زنان کارگر با پرداخت کامل حقوق و حق اولاد.

۱۱- اگر کارگری در بیرون کارخانه دچار حادثه شده باشد از مزایای بیمه بتواند استفاده کند.

۱۲- وضع روستائیان از نظر بیمه روشن گردد.

بقیه بیمه از صفحه ۱۷

- ۱۳- معدنچیان و کارگرانی که کار سخت دارند اولاً "ساعت کارشان در هفته کاهش یابد، ثانیاً" زودتر از سایر کارگران بازنشسته شوند. (مدت زمان کوتاه شدن باید به تضمین کارگران باشد)
- ۱۴- قطع کامل وابستگی بیمه از سرمایه داران خارجی
- ۱۵- بیمه بیکاری پرداخت گردد.